Bijbellezing te Goes 13 februari 2019,

door kand. R. J. Jansen

Onze hulp, onze enige verwachting staat in de Naam des Heeren, de God der heirscharen Israëls, die God die hemel en aarde uit het niets geschapen heeft. Die de trouw bewaard van geslacht tot geslacht, ja tot in eeuwigheid. Die nooit laat varen het werk Zijner handen. Amen.

Laten we zingen van Psalm 25 en daarvan het 4e vers.

's HEEREN goedheid kent geen palen.
God is recht, dus zal Hij door
Onderwijzing hen, die dwalen,
Brengen in het rechte spoor.
Hij zal leiden 't zacht gemoed
In het effen recht des HEEREN.
Wie Hem need'rig valt te voet,
Zal van Hem zijn wegen leren.

Uit Gods heilig woord lezen we vanavond Johannes 14 van het 1e tot het 14e vers en van 1 Johannes 4 vanaf vers 7.

1 Uw hart worde niet ontroerd; gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij.
2 In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zo zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om u plaats te bereiden.
3 En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zo kome Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben.
4 En waar Ik heenga, weet gij, en den weg weet gij.
5 Thomas zeide tot Hem: Heere, wij weten niet, waar Gij heengaat; en hoe kunnen wij den weg weten?
6 Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot den Vader, dan door Mij.
7 Indien gijlieden Mij gekend hadt, zo zoudt gij ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu kent gij Hem, en hebt Hem gezien.
8 Filippus zeide tot Hem: Heere, toon ons den Vader, en het is ons genoeg.
9 Jezus zeide tot hem: Ben Ik zo langen tijd met ulieden, en hebt gij Mij niet gekend, Filippus? Die Mij gezien heeft, die heeft den Vader gezien; en hoe zegt gij: Toon ons den Vader?
10 Gelooft gij niet, dat Ik in den Vader ben, en de Vader in Mij is? De woorden, die Ik tot ulieden spreek, spreek Ik van Mijzelven niet, maar de Vader, Die in Mij blijft, Dezelve doet de werken.
11 Gelooft Mij, dat Ik in den Vader ben en de Vader in Mij is; en indien niet, zo gelooft Mij om de werken zelve.
12 Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Die in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en zal meerder doen dan deze; want Ik ga heen tot Mijn Vader.
13 En zo wat gij begeren zult in Mijn Naam, dat zal Ik doen; opdat de Vader in den Zoon verheerlijkt worde.
14 Zo gij iets begeren zult in Mijn Naam, Ik zal het doen.

GEBED

We willen nog zingen van Psalm 103 en daarvan het 4e en het 9e vers.

Hij heeft voorheen aan Mozes Zijne wegen,
Aan Isrels zaad, tot hun behoud genegen,
Zijn daan getoond em trouw'lijk hen geleid.
Barmhartig is de HEER' en zeer genadig;
Schoon zwaar getergd, lankmoedig en weldadig;
De HEER' is groot van goedertierenheid.

Maar 's HEEREN gunst zal over die Hem vrezen,
In eeuwigheid altoos dezelfde wezen:
Zijn trouw rust zelfs op 't late nageslacht,
Dat zijn verbond niet trouweloos wil schenden
Noch van Zijn wet afkerig d' oren wenden,
Maar die naar eis van Gods verbond betracht.

Het woord Gods voor deze avond is uit Johannes 14 en daarvan vers 8 en 9. Waar we lezen:

Filippus zeide tot Hem: Heere, toon ons de Vader en het is ons genoeg. Jezus zeide tot hem: Ben Ik zo langen tijd bij u Filippus en hebt gij Mij niet gekend? Die mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien; en hoe zegt gij: toon ons de Vader.

Geliefden,
Het is de laatste avond dat de Heere Jezus Christus bij Zijn discipelen is, voordat Hij gaat lijden en sterven. Drie jaar lang is Hij met hen geweest en heeft met hen gesproken over de hemelse heerlijkheid, over het koninkrijk Gods. Drie jaar lang hebben ze Zijn wonderen gezien. Drie jaar lang heeft het hen aan niets ontbroken. Ze hebben alles verlaten en zijn Hem gevolgd. Christus heeft hen verzorgd en gevoed en onderhouden. Wat een zegening, wat een weldaad! En nu die laatste avond dat dit is gebeurd, dat de Heere Jezus Christus voor hun voeten was neergeknield en slavenwerk had gedaan om hun voeten te wassen; en Hij het brood gebroken had, het teken van de verlossing had uitgedeeld, Pasen met hen gevierd, en Judas vertrokken. Hij had hen opengelegd dat Hij heenging. En Hij had gezegd: *Ik ga naar het huis Mijns Vaders om u plaats te bereiden*.
En dan komt die vraag van Thomas: *wij weten de weg niet.* Hoe kunnen wij de weg weten? En dan die vraag van Filippus: *toon ons de Vader.*
Wij kunnen vanavond zo heel eenvoudig zeggen: hoe kan dat nou bij die man? Zo weinig verstand, begrip van de dingen, zo weinig inzicht in het koninkrijk Gods, in het woord van God.
Maar, hoe is het met uw hart? Want daar loopt het maar over. Nu kunnen uit Gods woord en uit de verdere ontwikkeling uit het woord weten, dat Christus heenging en Wie de Vader is. Maar het loopt nu over uw hart. En of uw hart de weg weet tot de Heere. En of uw hart de weg weet tot de God van Mozes en de profeten; tot de Vader. Kijk, Filippus heeft met Johannes eens tot Nathanaël gezegd: *we hebben Hem gevonden van Wie Mozes en de profeten geschreven hebben.*
Dus Filippus was een man die geloofde dat de Heere Jezus Christus de Messias was. Hij heeft, om het zo te zeggen, net als Petrus beleden *dat Jezus de Zoon van God is.* En

dat is het geloof dat zalig maakt, als dat in het hart ligt, dat Jezus Christus de Zoon van God is. En dat in Hem de Heere God het verlorene zoekt. Dat in Hem de Heere God Zijn gerechtigheid aanbiedt aan zondaren. Dat door Hem in Jezus Christus het Lam gegeven is. Het Lam van God dat de zonde der wereld wegdraagt.
Maar, Filippus was dus een man die geloofde de Wet en de Profeten. U ook? U ook? Uw hart? Want de Wet en de Profeten getuigen van de noodzaak van het komen van de Messias. Wij kunnen die weten en onderzoeken. Maar gelooft uw hart de allesbeslissende noodzaak dat Christus Jezus komt? Gelooft uw hart wat in de Wet en de Profeten wordt opengelegd? Ons verdorven hart, onze onwil, ons gevallen hart, dat er geen gemeenschap is met God. Filippus was een man die geloofde de Wet en de Profeten en hij heeft met blijdschap Hem gevonden, Die in de Wet en de Profeten is aangekondigd.
Dus laten wij met de vinger niets te gauw naar hun onverstand wijzen. Want hoe is het nou in ons hart? Gelooft u dat u verloren ligt en dat de vloek van Gods wet op u ligt? En dat al wat u doet en al wat u bent, dat ons hele verdorven bestaan in Adam is gevallen? En dat dat schreeuwt om de Messias, om de Heere Jezus Christus? En hebt u ook, net als Filippus met blijdschap uitgeroepen: *ik heb Hem gevonden van Wie de Wet en de Profeten geschreven hebben?* Heeft uw hart Hem aanschouwd in Zijn heerlijkheid, Christus Jezus als de Gegevene van de Vader?
Hoort Hem, naar Wie heel de kerk van het Oude Testament heeft uitgezien. Hij die gekomen is om de wil van Zijn Vader te doen, om de zonden des volks te verzoenen. *Uw wet, o God, is in het binnenste van Mijn ingewand*. Daarom kwam Christus.
Bracht, dreef die Wet, dreef het woord van Wet en de Profeten u uit om Jezus te zien? Of hebt u helemaal geen oog voor Hem? Is Hij in uw hart, in uw leven nog immer de Verachtte en de onwaardigste onder de mensen? Is Hij het die, - en dan zal ik de woorden van de tekst wat veranderen, of wat toepassen vanavond. -

In de eerste plaats voor u die Christus niet kent. Als de Heere Jezus dan tegen Filippus zegt: Ben Ik zo lange tijd met u en hebt gij Mij niet gekend Filippus? Dan is dat natuurlijk, - en daar hopen we straks nog op terug te komen - een vraag aan de gelovigen; aan een mens als Filippus, die Jezus Christus de Messias vond.
Maar laten wij deze woorden vanavond ook spreken tot u, tot u die moet zeggen: ik heb nooit met Fillipus en Nathanaël Christus Jezus aanschouwt als de Gezondene van de Vader. En u zult misschien zeggen: maar dan geldt die woorden voor mij ook niet als ik Hem niet ken: *ben Ik zo lange tijd met u?* Christus is niet met u, moet u misschien zeggen. En misschien is dat ook wel de nood van uw hart dat u zegt, maar waar is dan toch Christus? Waar zal ik Hem dan vinden? Waar vind ik nou vrede met God? Waar vind ik nou de toegang tot God? Waar vind ik de weg tot God?
Ja, in Christus Jezus. En Hij zegt het met verbazing: *ben Ik zo lang met u, en hebt gij Mij niet gekend?* En dat woord, dat woord komt tot u, vanavond. Die nooit door de Wet en de Profeten gedreven bent tot Christus. Want Christus is immers onder ons als Hij wordt gepreekt. In de bediening der verzoening worden Zijn woorden uiteengezet, Zijn wonderen verhaalt en Zijn kruis gepreekt. Dan gaat Christus immers voorbij. Hij zet Zijn voetstappen onder ons. Zijn roem is over het wereldrond verbreid. Het woord van Christus en die gekruist, het Evangelie gaat rond. En dit is een reuk des doods ten dode, en die een reuk des levens ten leven. En Christus vraagt naar u. Ben Ik zo lange tijd met u onder u en hebt gij Mij niet gekend? En hebt u dan niet in Christus Jezus de Weg gevonden? Want Hij zegt het immers: Thomas, Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven! Als u de Heere zoekt, als uw vrede met God zoekt, als u de het eeuwig leven zoekt, dan moet u op Mij zien. Zijn woord wordt gepredikt. En daar waar predikers

zeggen: wij verhogen Christus als de Kruisbanier. En wij wensen niet anders onder u te weten, dan Jezus Christus en Dien gekruist.
Dan mag ook gevraagd worden: ben Ik zo lange tijd met u? En hebt gij Mij niet gekend? Heb Ik al zo lange tijd uit de Wet en de Profeten tot u gepredikt, zegt Christus. En Mijn dienaren u laten prediken hoe noodzakelijk en onmisbaar Mijn bloed is. En dan geen oog gehad voor Mij? Heb Ik u al zoveel jaar door de wet laten prediken, uw verlorenheid? U als in een spiegel doen zien uw vloekwaardigheid? Hebt u geen oog voor Hem, door Wie u tot God kunt komen? Heb Ik u al zolang doen zien en doen verkondigen de breuk, de kloof die ligt tussen God en je hart? En dat Ik alleen de Vader tot u breng. En hebt u niet door het geloof Mij geëigend? Zijn uw ogen niet geopend? Is dan Mijn Evangelie nog immer een reuk des doods ten dode? Hoe lang al doe Ik geweld op uw hart? Hoe lang al? Hoe lang al spreek Ik tot uw hart? Opdat u alle andere liefhebbers en alle andere vertrouwen, al uw doen en steunsels van het hart loslaat en Mij, Mij omhelsd? Ben Ik zo lange tijd met u?
Laat het toch daartoe niet komen, zegt Christus dat Ik van u zal geweken zijn. Want wee u als Ik van u wijk. Wee u, als Ik niet meer klop aan de deur van uw hart. Als je geweten niet meer spreekt onder het woord. Wee u als Mijn Geest die overtuigt Zich terugtrekt. Wee u als de trekkende liefde die soms geweld doet op uw hart, niet meer beweegt. Ben Ik zo lange tijd met u? Zolang?
En hoe hebt u uw tijd, uw genade tijd gebruikt? Hoe hebt u dat korte poosje wat u hebt voor de eeuwigheid, doorgebracht? Niet gehoord naar Mijn stem? De dagen en de jaren verkwanseld. Ben Ik zo lange tijd met u? En hebt gij Mij niet gekend?
Wat een liefde spreek daar toch uit van de Middelaar. Uit die vraag spreekt zoveel. Het is een beschamende vraag, een ontdekkende vraag. Maar er spreekt ook liefde uit, omdat Hij daarmee duidelijk maakt, dat Hij gekomen is om Zich bekend te maken en om de Vader bekend te maken. Dat Hij erop uit is, dat Zijn grootste vreugde is, dat een zondaar in zijn verlorenheid mag zien het Lam. Dat Hij daartoe gekomen is om u de weg naar de Vader te wijzen.
Maar er spreekt ook een Goddelijke verbazing uit. Hoe is het mogelijk, dat u tot op deze dag al Mijn liefde veracht. Hebt u dan niet gehoord dat Ik u riep? En dat Ik juist aan de deur van uw, uw hart klopt? Hebt u dan niet gezien dat Mijn haarlokken nat worden van de dauw? Wat bent u onwillig om door genade zalig te worden. Hebt u dan niet gehoord uit de Wet en de Profeten de eis van Mijn Vader, op uw hart en op uw leven? Dat Hij van u straks terugeist Zijn Beeld en Zijn Gerechtigheid? Hebt u het dan niet gehoord als het u gepredikt werd, dat er een God is die het verlorene zoekt? Die weer een gemeenschap met u wilt treden? Een God wiens Heerlijkheid al de schatten van de aarde overtreft; die een vrede heeft en Die het eeuwig leven heeft. Een God aller genade.
En Die wil Ik u doen kennen. Uit Hem spreek Ik tot u. Uit Zijn gevende, zendende liefde zoek Ik u. Hebt u dat niet gehoord? En Mij niet gekend? Hebt u Mij niet gezien en de Vader? Christus roept; en laat deze roep u dan als een blinde aan Zijn voeten brengen. Gaat toch niet voort om Christus Jezus te verachten. Want, hij is de meest verachtste, die ooit op aarde is geweest. Hij is de meest verachtste Mens die ooit aan u is voorgesteld. Want Hij wordt immers in de prediking aan u voorgesteld, aan u aangeboden. Aan u uitgeschilderd, zegt de Apostel in Galaten 3. Hoe kan het dat Zijn stervende liefde u werd uitgeschilderd, dat uw hart niet tot Hem uitging? En tot Hem verbrak? Hoe kan het, als Hij zo teer riep: *geef Mij uw hart,* dat u het in eigen handen hield? En het nooit verloren gaf aan Hem.
Christus zegt: Ik kom in de Naam van Mijn Vader. En Ik kom niet om de wereld te veroordelen, maar om die te behouden. Ik kom om u te geven, dat, waar u inderdaad

blind voor bent en wat u niet hebt gewild. Maar wat het hoogste is, de gemeenschap met God. Want Hij is de Vader.
Kijk, daar loopt het nu over, dat ons hart, dat u dus niet … Je hebt mensen, ook predikers die het Vaderlijke van God helemaal platslaan, goedkoop maken, en dat bedoel ik niet. Maar het gaat erover dat uw hart God hier kent als Vader. In Zijn liefdes hart, in Zijn boezem gebracht wordt. Die plaats waar de Heere Jezus Christus was, want Hij was in de schoot Zijns vaders. En daar zijn wij ook geschapen. Geschapen in Zijn hart, Zijn gemeenschap.
En sindsdien voor God op de vlucht. Voor Zijn roepstem op de vlucht. Als Hij roept in de hof: *waar zijt gij?* Ons voor Hem bedekken, voor Hem op de loop. Kwam u tot Hem? Nee. Nee. Maar Zijn roep komt wel tot u. En waarom, waarom eigenlijk bleven Adam en Eva staan en durven ze Hem niet onder ogen komen? Maar ook, omdat de duivel hun verstand vol maakte met harde gedachten van de Heere. En dat heeft elk mens. Elk kind van Adam en Eva. Hij meent dat hij zelf wel wil maar dat de Heere zo onwillig is. En dat de Heere zo hard is; en de Heere zo onrechtvaardig is. En de Heere een God is die er maar een enkeling wil helpen.
Wat zoeken we het verkeerd! En we wijzen met onze vingers naar Hem, terwijl dat Christus zegt: Ik openbaar de Vader. *Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven.* Om God weer als een Vader te kennen. Dat Vaderlijke Gods, die heerlijkheid in God, die liefde Gods.

Dus die vraag, *toon ons de Vader,* die getuigt inderdaad uit Filippus' leven van een hoop onkunde en ongeloof. Die getuigt inderdaad ervan dat hij nog weinig had verstaan van wat Christus hem had geschonken. Maar het was wel een vraag, ik hoop dat u dat verstaat, het was wel een vraag uit het ware geloof. Want als God Zich niet in Christus aan ons bekend gemaakt, dan begeren wij God niet. Dan kan ons hart menen, wij zoeken verlossing, wij zoeken vrede voor ons hart, wij zoeken naar de hemel te gaan, zoeken wij van zonde verlost te zijn, we zoeken van het geweld des duivels en de prikkel des doods verlost te zijn. … Maar God te begeren, Zijn heerlijkheid, Zijn lieflijkheid, dat is een vrucht van het geloof.
Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad, lazen we. Dat het hart begeert om de Heere als Vader te kennen. En dat ons hart met David zegt: 'Och, mocht ik in die heilige gebouwen al de dagen van mijn leven daar zijn, om Zijn lieflijkheid en schonen dienst te aanschouwen.' Op uw Dat het in uw leven om God gaat en om Zijn eer. Dat er die honger en dorst is om Hem, meer en meer te kennen. Dat is een vrucht van het geloof.

Immers Filippus, dat hebben we al gezegd, had het in het geloof gezien en beleden: *Deze is het van Die Mozes en de profeten spreken!* Hij is de Gezondene van de Vader, het Lam van God. En dat wel geloven, maar met zoveel onkunde nog, en met zoveel blindheid nog. Dat zegt de Heere Jezus, ontdekkend en teer. Ben ik zo lange tijd met u en hebt gij Mij niet gekend, Filippus? Dus Christus bedoelde hier niet dat Filippus een onbekeerde was, dat hij helemaal blind was voor wie Christus was. Maar dat hij niet zag hoe in alles wat Christus voor hem deed, de liefde van de Vader, des Vaders heerlijkheid, uitblonk. Hebt gij Mij niet gekend, Filippus?
Daarmee bedoelt Christus dus niet, je staat nog overal buiten. Daar bedoelt Hij mee: ach kind, je kent nog maar zo weinig van Mijn hart.
Toon ons de Vader en het is ons genoeg. Is dat nou de vraag en het begeren van uw hart? O, dat ik Hem kenne! O, dat ik die God en Zijn heerlijkheid meer mocht kennen! En Jezus Christus moet zeggen, in Zijn oneindig geduld moet Hij tegen Zijn discipelen

zeggen: ben Ik nu zo lang met je? Drie jaren met u opgetrokken, gevoed, onderhouden; drie jaar u onderwezen. U hebt Mijn wonderen gezien, met Mij aan tafel gezeten; zo lang ben ik met u. Zolang gehoord mijn gebeden. Zolang gehoord de omgang die Ik heb met Mijn Vader. Zolang gezien de hemelse kracht en heerlijkheid die in Mijn wonderen openbaar komen. *En toch… De Vader niet gezien?*
Dat betekent dus, wél weten dat Christus de van God Gezondene is, dat Hij de Messias is, door Wie ik zalig wordt, maar niet de omgang met de Heere met God, uw Vader in Christus Jezus. En daarin is nog een terughouding, daarin nog twijfeling en niet de kinderlijke roep: *Abba, Vader!* Daarin niet de Geest der aanneming, maar een geest van dienstbaarheid, wederom tot vreze.
En nu zegt de Heere Jezus in Zijn groot geduld: *Ik ben zolang al met u.* En dat zegt Hij misschien vanavond tot iemand, tot een van Zijn kinderen, die zwaar geschud wordt en die misschien ook uitroept: Heere, Heere Jezus toon mij de Vader.
Want kijk, Filippus weet natuurlijk heel goed wat hij met Christus heeft meegemaakt. Hij weet natuurlijk heel goed de woorden die Christus tot hem sprak. Hoe hij Hem gevolgd is; de wonderen die hij heeft gezien. Dus de omgang met Christus kan nooit onbewust zijn. Het omgaan met Christus is geen zaak in je leven die er onbewust wezen kan. Filippus wist het. Alleen, hij wist niet, hóe rijk hij in Christus was. Hij had en leefde door het geloof op de Middelaar des heils. Maar voor Filippus moesten al die schatten, die hemelse verborgenheden die hij in Christus ontvangen had, uitgepakt worden. Dat zegt onze Catechismus ook, *dat de Heilige Geest ons Christus en al Zijn weldaden deelachtig maakt.* Dus, Christus eerst.
Er zijn zoveel mensen die willen graag weldaden. En ach, of ze Christus nog ooit mogen leren kennen, dat is dan nog vers twee. En zo wordt het helaas ook gepredikt, tot oneer van Christus. Maar, *Christus en al Zijn weldaden*. En Filippus heeft uitgeroepen: *Hij is degene die wij verwachten.* En hij heeft hartelijk met Petrus uitgeroepen: *Gij zijt de Christus, de Zoon van God.* Dan heeft Jezus ook gezegd: zalig zijt gij, Simon bar Jona. Want dat heeft vlees en bloed u niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemel is. Dus, in de openbaring van de Heere Jezus Christus aan het hart, stelt de Vader de Zoon voor. *Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik al Mijn welbehagen heb!* Zoals Christus dus tegen Simon zei: Simon bar Jona, dat heeft Mijn Vader in de hemel u geopenbaard. De ogen van uw hart zijn geopend om te zien, dat Ik niet alleen ben de Timmerman van Nazareth, maar dat ook in Mij uw Heil is, uw Gerechtigheid.
Is dat bij u ook? Nam die God die uw Rechter is, nam die God van de Wet en de Profeten, nam die God van eis en eer, die God van volkomen heiligheid en Majesteit, u mee om in het Evangelie te aanschouwen Christus Jezus als Zijn Gave? Als de beloofde Middelaar? Als uw volkomen Heilige? Zodat u rusten mag.
En nu zegt de Heere Jezus, dus Mijn Vader, Die stelt Mij u voor. En Ik stel u de Vader voor. De Zoon openbaart de Vader en de Vader openbaart de Zoon. Aan de kinderkens. Voor de wijzen en verstandigen is het verborgen. Maar Filippus moet weer als een kindeke worden. En de Heere Jezus zegt dus eigenlijk tegen hem: kijk nou eens terug. Want al die tijd dat Ik met u was, had u reden om te zien hoe Ik u de Vader voorstelde. Dus, al wat Ik u deed, Filippus, dat de deed Ik niet op eigen titel, dat deed Ik niet los van Mijn Vader. Ik ben de Gezondene van de Vader. Ik ben Hem, die was in de Schoot des Vaders. En Mijn Vader en Ik zijn Een. En met de Heilige Geest zijn Wij van eeuwigheid eens geweest dat Ik komen zou om u te verlossen. Dus al wat Ik u deed, sinds Ik bij u was, deed Ik namens de Vader. En daarin toonde Ik, Wie Mijn Vader is.
Dus als Filippus vraagt, vreest, - zoals mijn hart ook vaak vraagt - om een bewijs te tonen, kijk, dan zegt Christus zo teer: kijk nou eens terug. En als het hart weer door

menigte van zonden overvallen is, geschud wordt, en weer meent dat God een Wreker is en zeer grimmig, - dan zegt Christus: kijk eens terug! Ik ben zo lange tijd met u!
Is dat zo? Kijk, als Christus met u was, aan uw ziel geopenbaard, was Hij het, ja was Hij het die door het vuur en het water met u was. Dan was Hij het aan wie je je hart kon uitstorten. Dan was Hij op Wie uw ogen en uw hart staarden. Dan was Hij het naar Wie uw hart uitging. Dan was Hij het, tot Wie uw liefde brandende was.
En nu zegt Christus, dat alles was van Mijn Vader. En dat alles toonde u het hart van Mijn Vader. U hebt de woorden gehoord uit Mijn hart, u hebt Mijn wonderen gezien, u hebt Mijn tere liefde ondervonden. Mijn woorden en Mijn beloften gaven u troost. Mijn liefde verkwikte uw hart. Mijn woord en belofte gaven u vrede. En vraagt u dan nog naar de Vader? Dat alles deed Ik u in Naam van Mijn Vader. Want Ik spreek van Mijzelven niet.
Wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, schrijft Johannes, *de heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader.* Want de Zoon verklaart ons de Vader. *Want niemand heeft ooit God gezien.* Niemand heeft God gezien.
Dus als uw gedachten hebt wie de Heere is, als u hoop hebt dat bij God ook voor u liefde en ontferming is, buitenom de Heere Jezus, dan is die hoop ijdel. *Want de Eniggeborene, die in de schoot des Vaders is, die verklaard Zijn Vader.* Die legt het geheim van de Goddelijke liefde open. Hij alleen. Maar, Hij dan ook volkomen!
Kijk eens terug, Filippus. Hoe is het eigenlijk mogelijk, dat de Heere Jezus Christus Zijn discipelen, *tragen van hart om te geloven al wat de Schriften zeggen,* zo lang verdraagt! En hoe is het mogelijk dat Hij Zijn kinderen, zo traag van hart, zo lang verdraagt. Want, weet u, het loopt er niet over wat wij dogmatisch zo een beetje kennen, maar of het ook in beoefening is. Of u als een kind tot zijn Vader mag gaan, in Christus Jezus. Of u een vrijmoedige toegang hebt tot de troon. Of u kinderlijk mag vertrouwen, kinderlijk mag uitzien naar het Vaderhuis.
Kijk, en als het gaat over de beoefening daarvan, dan zijn er velen die Christus kennen, maar die met Filippus nog zo graag vragen: *toon ons de Vader.* Die door ongeloof en door onverstand, wel weten wat zij van Christus genoten hebben, dat is niet onbewust gegaan, maar die verlegen zijn om te weten, wát hen in Hem geschonken is.
Ik was met u, zegt de Heere Jezus. En had u dat maar gezien. Had u het maar verstaan wat u in Mij geschonken werd. Had u maar verstaan, dat als Ik met u ben, dat dan de Vader met u is. Want zegt dit nou?
Dat er is een omgang met Christus, een kennen van Christus, maar niet dat doorbreken in het kinderleven. U leeft niet uit Mij, zegt Christus, en niet uit Mijn Vader. U wordt zo vaak weer geslingerd, hoewel u weet dat Ik uw Alles ben. Maar er is zo weinig verheuging. Er is zo weinig vrede. Er zijn zo weinig dagen dat u met volle blijdschap u verheugt over de vergeving van uw zonden. Want u wil het weer bewezen hebben. U wilt het weer gevoelig gewaarworden. Maar Ik ben al die tijd al met u. Zag u maar hoe Mijn Vader u ziet als Zijn kind. Zag u maar hoe Hij u aanziet als rein in Mij.
Wat is er weinig een heilige wanhoop. Wat is er weinig omgang met Mij en Mijn Vader. Omdat u weer nieuwe bewijzen eist; en verwacht van uw aanneming dat Wij u gunstig gezind zijn, dat de toorn van Mij gekeerd is. Wat is er weinig verwondering. Wat is er weinig verbrokenheid en daarom zoveel hoogmoed, trots.
Ben Ik zo lange tijd bij u? En hebt gij Mij niet gekend Mijn kind? Die Mij gezien heeft, die heeft ook de Vader gezien. Dus, al wat Ik u zei, dat zei ik u in Naam van Mijn Vader. Al de troost die Ik u gaf, die kwam uit de Bron van alle weldaden.
En nou is dit het geheim, dit hebt u te leren, dat als u op Mij ziet, dat u de Vader ziet. Als u door het geloof tot Mij komt, met uw hart leeg en ellendig, en komt tot Mijn volheid, en met uw hart schuldig en aangeklaagd, dan komt u tot Mijn gerechtigheid.

Als u door het geloof de beloften van het woord ziet en daarop vertrouwd, dan komt u tot God de Vader. Dan is er toegang. Een vrijmoedige toegang door Mijn bloed. U moet er niet bij blijven om alleen Mijn Naam aan te roepen en in te roepen, maar om door Mij toe te gaan tot de Vader.
Filippus, ben Ik zo lange tijd met u? Wat is er toch maar weinig blijdschap! Wat is die eerste liefde bekoeld. Want u hebt het niet meer zo in gevoeligheid. Betwijfelt u misschien of Ik wel bij u ben geweest al die tijd? Klaagt u, *mijn Meester heeft mij verlaten?* Ik moet gaan door het vuur en het water. Waar is Hij eigenlijk, Die mijn ziel liefheeft?
Christus zegt: Ik ben altijd, al die tijd de uwe. Niet altijd even gevoelig en even nabij. Maar Ik heb u beloofd: Ik zal u niet begeven en Ik zal u niet verlaten. Elke ochtend, elk ogenblik van de dag is Mijn oor gereed om uw gebed te horen. En elk ogenblik van de dag is Mijn hart gereed om u te ontvangen, was Mijn hand gereed om u te helpen. Ik ben bij u geweest zo lange tijd. En u bent al zo lange tijd in Mijn gemeenschap. En wat bent u nog weinig gevorderd in het kennen van de Vader. En in het leven uit de Vader. Dat hebt u weinig uzelf verwonderd over de verkiezende liefde. Wat gaat u weinig tot Hem om te roepen *Abba*, in het volle kinderlijk vertrouwen dat uw Vader u hoort. Ik ben al die tijd bij u.
En die Mij gezien heeft, zegt Christus, *die heeft de Vader gezien.* Want Ik immers, Ik bén de Gave van de Vader. Dat heeft Christus gezegd. Of, Johannes heeft het geschreven in zijn brief. Daarom lazen we het. Dus dat de Heere nu geen groter bewijs kan geven van Zijn liefde tot zondaren dan dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft.
Kijk, nu staat Filippus hier vóór Golgótha. Wij, elk kind van God vandaag aan de dag, staat daarachter. En nergens heeft Hij meer getoond dat Zijn Vader, - de Heere uw God, die een Wreker is en zeer grimmig, een God van Majesteit en gerechtigheid, - dat diezelfde God Váder is. En dan Jezus aan het kruis. … Waar de eis en de eer van de Vader Christus dreef om Zichzelf te geven in de helse vlammen van Gods gerechtigheid. Daar heeft Hij het uitgeroepen: *Vader, in Uw handen.* En dat zelfs wanneer het Vaderlijke Gods het meest verborgen was. Het Vaderlijke Gods, - het leek of de Vader de handen van Zijn eigen Kind heeft afgetrokken. Daar heeft Christus de Vader geëerd.
In Uw handen beveel Ik Mijn Geest. In Uw handen … O, o, al verteerd U Mij in Uw toorn, Ik zal U Mijn Vader noemen. 'Als Mijn Vader eren'. Kijk, en daar leert Gods kind bij het kruis daarop zien. Daar heeft de Vader gezegd en betoont dat al Zijn welbehagen is in Christus Jezus. En dat Hij volkomen betaald. En dat die gevende liefde des Vaders, om Zijn eigen Kind, zo te geven, zo te verlaten in de dood en onder de vloek.
En dan zegt de Heere: dat doe Ik nu om u eeuwig tot Mijn kind aan te nemen. Ik heb Mijn oren dichtgestopt voor het noodgeschrei van Mijn eigen Zoon, toen Hij riep: *Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?* Opdat ik voor eeuwig tot Uw tot troost zal zijn. Ik ben Hem geen Vader geweest, daar in die uur. Ik heb Mij als Vader verborgen en als Wreker geopenbaard opdat Ik voor uw ziel een Vader mocht zijn.
Die Mij gezien heeft, zegt Christus, *heeft de Vader gezien.* Kohlbrugge zegt ergens in een preek over het kruislijden van Christus: die Christus in Zijn doorstoken zijde ziet, die ziet God in het hart. Dát is nou de wil des Vaders. Dat God in Zijn eigen Kind, een volkomen verzoening biedt, en het u laten verkondigen en het laat zien en het u laat genieten. Opdat u bij het kruis, met Christus zal zeggen: *Vader, in Uw handen beveel ik mijn zondig hart. In Uw handen geef ik het over.*

Als nou Christus Zijn ziel met de last van mijn zonden beladen, gaf in Zijn handen, - want Hij is immers tot zonde gemaakt; - mag ik dan als een kind mijn ziel in Uw handen geven?
Die Mij gezien heeft die heeft de Vader gezien. En zo zult u straks Filippus, geen andere God ontmoeten dan die u zag in de kribbe, dan u zag aan het kruis, dan u zag in het geopende graf; daar u zag dat God rechtvaardig is. Ik heb u die God beken gemaakt, die Zijn rechtvaardigheid betoont in de opstanding van Christus Jezus; omdat Hij daarmee betuigde: de zonde is verzoend. Er is geen andere betaling meer nodig. Ik zal de zonde geen twee keer straffen. En daarom, daarom wordt Mijn hart geopend in het Goddelijk erbarmen. En wordt de Drie-enige God aangeroepen als Vader, Abba, Vader.
Hij zorgt, Hij zorgt zoals Christus zorgde voor Zijn discipelen. Naar lichaam en ziel en onderhield en onderwees hen in hun blindheid en dwaasheid en heeft hen verdragen in hun ongeloof en klein geloof. Wat moet het voor Christus niet geweest zijn, om zulke discipelen te hebben zelfs vlak voor Zijn lijden! En wat moet het voor de Vader zijn, om zulke kinderen te hebben!
Daarom, daarom, als u nou vraagt, *bent u een kind van God?* Dan moet het eigenlijk zo liggen in je hart, dat u zegt: ik ben de naam kind niet waardig, maar Hij is de Naam Vader wel waard. want Hij is immers in Christus Jezus aan het hart verschenen en ik heb in Christus deze God omhelsd, als mijn Vader. De hitte van Zijn gramschap is geblust. Er is geen verdoemenis; hij spreekt vrij. Die ziel die in het Lam gelooft, is vrijgesproken door de Vader. En ja, als dan het hart in angst en beven vraagt: *toon ons de Vader,* is dan die God, die God van Majesteit en Gericht, is dan die God die zegt: mensenkind u gaat sterven, u zult staan voor Mijn rechterstoel, … is die God inderdaad mijn Vader? Dan is het antwoord gegeven in het Kruis en in de Opstanding. Daar gelovig op gezien! Wie daar mag Hem aanschouwen; wie Mij gezien heeft en wie echt ziet door het geloof, wiens verstand word verlicht en wiens wil gebogen wordt tot Hem, die mag ook zeggen met Christus, de opgestane Christus, en uit de mond van Zijn discipelen: *mijn Vader en uw Vader.* Die mag zeggen, ja mag zeggen, *mijn Vader, in en door Christus Jezus*. En die mag, die behoeft niet zoals Filippus een bewijs te vragen, maar die mag met Paulus zeggen, vanuit het grote bewijs waar hij van spreekt, over de conclusie in Romeinen 8, als hij zegt: *Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, zou Hij ons met Hem niet alle dingen schenken?*
Ons onze hart wil zo graag kleine dingen bewijzen. Maar daar kan het hart niet werkelijk op rusten. Paulus zegt: die Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, zou Hij mij dan met Hem niet alle dingen schenken? Mag ik dan niet leeg, arm en ellendig, aangeklaagd en aangevochten, op Jezus zien? En uit Hem, in Hem zien de Gave die God aan mijn hart geeft. Want dat is wat het geloof doet. Dat is het geloof dat God de Zijnen geeft. Die grote Gave aan een wereld verloren in schuld - dat het hart zegt: *mij gegeven.*
Ja, *alzo lief heeft God de wereld gehad*. Maar dat kan u niet troosten. *Mij gegeven*, mij gegeven. En dat gezien in de belofte van het Evangelie. En dat omhelsd door het geloof. Daarom, daarom zegt de Heere Jezus tot beschaming van de Zijnen, tot verootmoediging: Ik ben al zolang bij u en wat kent u nog weinig van Mijn hart. Zie dan in al Mijn woorden, in al Mijn gangen, zo vol roem en eer, mijn Vader tot u komen. Zie in Mijn uitgebreide handen, de liefelijke nodigingen van Mijn Vader. Want dat gaat tot alle mensen. En ook het vlees van een kind van God denkt zo hard van God. Maar Hij is enkele goedertierenheid.
God is Liefde. Zegt Johannes. Ja, maar wacht even. De liefde is geen God. Dat wordt er tegenwoordig van gemaakt. God is Liefde, zulke brandende liefde dat Hij mijn zonden, waarin ik middenin lig, eer Hij ze ongestraft liet, aan Zijn eigen lieve Zoon met de

bittere dood des kruises heeft gestraft. Zulk een liefde is God de Vader. De brandende Bron van zondaarsliefde. Liefde tot Zijn eigen eer.
En waarin wordt nu de Vader verheerlijkt? Waarin een mens zo komt vast zitten; of niet? Iets te willen geven, iets te willen hebben, waar God in verheerlijkt wordt.
Hij wordt daarin verheerlijkt, als armen en ellendig Zijn Zoon erkennen en hoogachten. *In Hem heb Ik al Mijn welbehagen. Hoort Hem!* Zegt de Vader. Hoort Hem. Dus dat u Hem hoort, die al zolang bij u is. Die al zolang onder ons is, maar zo veracht wordt.
Hij roept en Hij zegt: Ik ken de Vader en u die Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien. Geloof dat Ik in de Vader ben en de Vader in mij is.
En bewaar Mijn woord, zegt Christus in het verdere van dit hoofdstuk. *En Mijn Vader zal u liefhebben en Wij zullen tot hem komen en woning bij hem maken*. Woning bij u maken. Zodat u niet meer heen en weer bewogen wordt, maar dat u rusten mag, wetende dat Gods Geest met uw geest getuigt, een kind van God te zijn. Een woning, want de Geest van de Vader en de Geest van de Zoon is uitgestort in het hart. En de Geest, de Eeuwige Geest van God is geschonken om al die schatten en weldaden van Christus Jezus u te geven. Nee, nee, eigenlijk niet gegeven, te tónen wat u in Christus geschonken werd. Wat hij voor u gekocht en verworven heeft.
Aanbiddelijke Middelaar! Aanbiddelijk en dierbaar Lam van God. Want in Hem zag ik de Vader. Een verzoend God. En daar, waar Hij wegneemt uw vloek. En dan zie ik Hem gezonden in de volheid des tijds naar de wil des Vaders tot mijn verlossing. O, dan wordt de liefde Gods ervaren tot vijanden, ja tot vijanden. Hij is u eeuwig vóór geweest. Voordat u enige gedachte had om weder te keren om God te zoeken, heeft Hij Zijn liefde betuigt tot vijanden. Daarin bevestigt God Zijn liefde.
Misschien is hier wel iemand die steeds maar zegt en roept: *Heere, wil U het bevestigen.* Wil U het bevestigen. En de Heere Jezus zegt: *ben Ik zo lange tijd bij u en hebt gij mij niet gekend? Zie weer op Mij en door Mij op de Vader.* Beschamend onderwijs. Maar ook hartverbrekende liefde, dat God in Christus zo'n oneindig goed en mild en eeuwig liefhebbend God is.
De Vader Zelf heeft u lief, zegt de Heere Jezus. De Vader Zelf! En dan bidt Hij in Johannes 17: dat zij die Naam, allen die in Hem geloven, *de Naam van de Vader zo mogen kennen, dat de liefde, waarmee Gij Mij hebt liefgehad in hen zij.* Dus dat de Vader u eeuwig liefheeft, zoals Zijn eigen Kind. Dat kan het verstand nooit bevatten. Dat kan het hart ook nooit genoeg aanbidden. Maar in die liefde wil de Heere Jezus Christus Zijn Bruid doen zwemmen, doen verdrinken. Die oneindige weldaad Gods, dat Hij een ellendeling een zondaar en een vijand, van eeuwigheid zo liefheeft als Zijn eigen Kind. Amen

Gaan wij danken.

O Heere, onpeilbare diepten zijn er in U. Welk een beschamend woord voor hen met wie U al zolang bent. Maar die zo weinig een kinderhart hebben.
Zegen Uw woord, o Heere. Laat ook Uw roep tot hen komen die U niet kennen, die nooit door de wet en de profeten gedreven zijn uit de donkere nachten naar Golgótha's kruis, waar de vloek en de dood is; en waar Jezus, de Christus der schriften is. Heere, doe Gij Uw werk. Verheerlijkt Uw grote Naam.
Heb dank Heere, en leidt in al Uw Waarheid door de Geest der aanneming om al Uw kinderen te schenken een kinderhart, roemend in de Vader, betrouwend op Hem de weg te gaan. Wetende Hij zal mij niet begeven, niet verlaten. Hij zorgt voor mij als Zijn eigen kind.
O, wat een zonde dodende kracht! Welk een wereldmijdende kracht, om de wereld en al haar schatten te verachten, om die liefde Gods en die heerlijkheid des Vaders. U bent ook een Vader die kastijdt en beproeft, maar dat alles uit oneindige ontfermingen.
Heb dank Heere, voor hetgeen U gaf. Zegen het om Jezus' wil. Amen.

Laten we tot slot zingen van psalm 89 en daarvan het 12e vers.

"Gij," zal hij zeggen, "zijt mijn Vader en mijn God,
De rotssteen van mijn heil." 'k Zal hem ook stellen tot
Een eerstgeboren zoon, door al zijn broeders t' eren.
Als koning zal hij zelf de koningen regeren;
Mijn goedertierenheid zijn rijkstroon eeuwig stijven,
En Mijn gemaakt verbond met hem bestendig blijven."

Eindigen we met de zegenbede

De Heere zegende ons en Hij behoede ons
De Heere doe Zijn aangezicht aan ons lichten
De Heere verheffe Zijn aangezicht over ons. Amen